

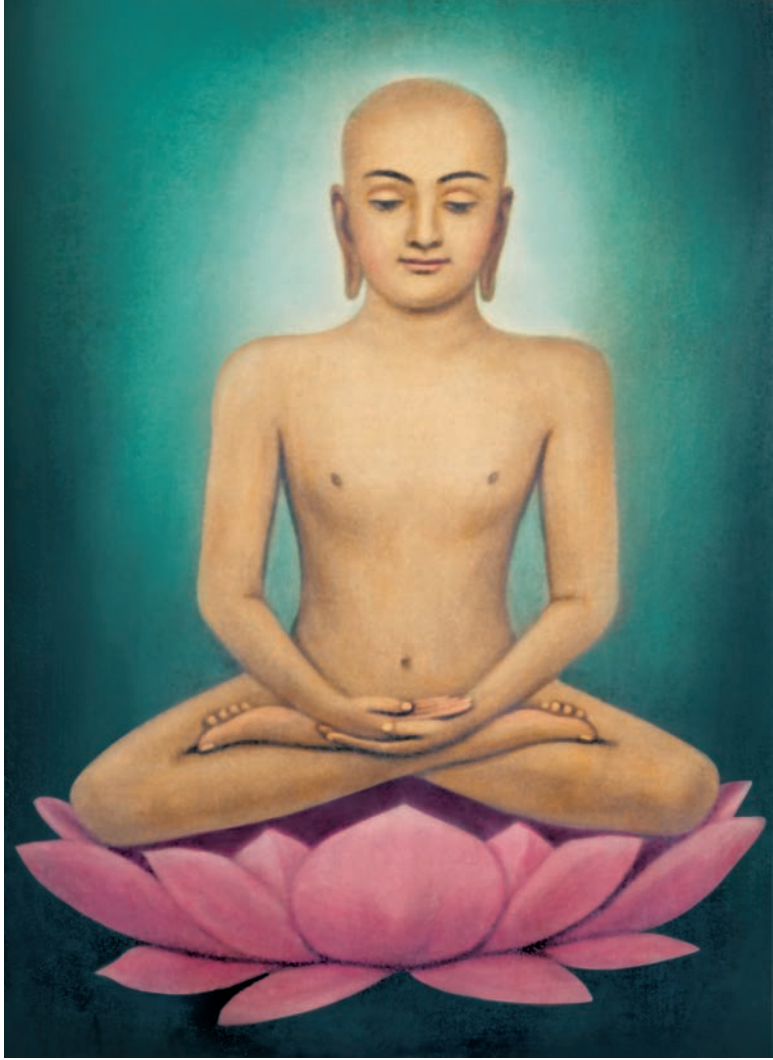
શ્રી કેવળી પ્રભુનો સાથ

ભાગ-૨

સરયુ રજની મહેતા

શ્રી કેવળી પ્રભુનો સાથ

ભાગ-૨

શ્રી મહાવીર વર્ધમાન સ્વામી

શ્રી કેવળી પ્રભુનો સાથ

ભાગ-૨

સરયુ રજની મહેતા

પ્રકાશક

શ્રેયસ પ્રચારક સભા

મોરબી હાઉસ, ડો. સુંદરલાલ બહલ પથ, મુંબઈ ૪૦૦ ૦૩૮.

પ્રકાશક : શ્રેયસ પ્રચારક સભા વતી
શ્રી જે. બી. મોદી
મોરબી હાઉસ, ડો. સુંદરલાલ બહલ પથ, મુંબઈ 400 038.
અને
વકીલ્સ, ફેફર એન્ડ સાયમન્સ પ્રા. લી. વતી
શ્રી અરુણ કે. મહેતા
ઈન્ડસ્ટ્રી મેનોર, અપ્પાસાહેબ મરાઠે માર્ગ, પ્રભાદેવી, મુંબઈ 400 025.

મુદ્રક : વકીલ એન્ડ સન્સ પ્રા. લી. વતી
શ્રી અરુણ કે. મહેતા
ઈન્ડસ્ટ્રી મેનોર, અપ્પાસાહેબ મરાઠે માર્ગ, પ્રભાદેવી, મુંબઈ 400 025.

ISBN No. : 978-81-8462-002-3

પ્રથમ આવૃત્તિ : ઈ. સ. 2008 પ્રત : 3000

કિંમત : રૂ. ૫૦/-

પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રેયસ પ્રચારક સભા
મોરબી હાઉસ,
ડો. સુંદરલાલ બહલ પથ,
મુંબઈ 400 038
ફોન : 91-22-2261 5587

ડો. નિમુબેન ઝવેરી
સનફલાવર, 4th ફ્લોર,
રાજાવાડી પાસે, ઘાટકોપર,
મુંબઈ 400 077.
ફોન : 91-22-2516 3461

Shree Chandubhai S. Parekh
(50-51) Guide Bldg., 13th Floor,
L. D. Ruparel Marg,
Off. Nepean Sea Road,
Mumbai 400 006
Ph: 91-22-23697288/23625806

Hareshbhai C. Sheth
27 Woodfield Court,
Princeton, N. J. 08540. USA
(H): 732-422-8385
(C): 609-510-8760

શ્રી યોગેશ જૈન
સત્યોગ, સ્વામી વિવેકાનન્દ રોડ,
રામકૃષ્ણ નગર,
રાજકોટ 360 001
ફોન : 91-281-2466320 મોબાઈલ : 9825210210

શ્રી દિલિપભાઈ જે. સંઘવી
૫૦-બી સ્થાનકવાસી જૈન સોસાયટી,
નારણપુરા રોડ,
અમદાવાદ - 380 013
ફોન : 91-079-27552957; 079-27552256

Shri Jayesh J. Doshi
3-4, Mihir Park Society,
Old Padra Road,
Vadodara 390 020
Ph: 91-265-2340850

Anurag H. Thakor
6885 Baird Dr.
Plano, TX 75024. USA
(H): 972-491-7551
(C): 469-644-8965

E-mail : inquiry@shrikevaliprabhunosaath.org

અનુક્રમશિકા

પાન ક્રમાંક

પ્રાકૃકથન xiii

પ્રકરણ ૫ : પ્રાર્થના ૧

મનુષ્ય જીવનની મહત્તા ૧; પ્રાર્થના એટલે શું ? - ૩; સંસારી સુખનું ક્ષણિકપણું - ૪; શાશ્વત સુખ પામવાની ઝંખનાથી જીવને ઉદ્ભવતા વિચારો - ૫.

પ્રાર્થનાના લાભો : દુઃખમુક્તિ ૬; અંતરાય તૂટે - ૭; દોષદૃષ્ટિ જાય - ૭; માનાદિ કષાયોનું અલ્પત્વ - ૮; જ્ઞાનદર્શનનાં આવરણો ઘટે - ૯; કર્માશ્રવણી અલ્પતા - ૧૦; થતો કર્માશ્રવ શુભ - ૧૦.

પ્રાર્થનાનું સ્વરૂપ ૧૦; પ્રાર્થનાનું ધ્યેય - ૧૧; તેનો હેતુ - ૧૧; પ્રાર્થદેવની ઉત્તમતા જાણવી - ૧૨; પ્રાર્થના વ્યવહારે તથા પરમાર્થે - ૧૩; ઉત્તમ પ્રાર્થદેવની દુર્લભતા - ૧૪; સંકલ્પ વિકલ્પનું સંકોચન જરૂરી - ૧૪; એક જ આરાધ્યદેવ રાખવા - ૧૬; કોઈનું બૂરું ઇચ્છવું નહિ - ૧૭; પ્રાર્થના કરવાની રીત - ૧૭; ઇષ્ટદેવની સ્મૃતિ રાખવી - ૧૭; તેમની સ્તુતિ કરવી - ૧૭; ભાવના ઊંડાણથી ઇચ્છાની માગણી - ૧૭; ફળ માટે નિઃશંકતા જરૂરી - ૧૮; વીતરાગને પ્રાર્થવું - ૨૧.

પ્રાર્થનાના નમૂનાઓ (પરમાર્થિક): સદ્ગુરુની પ્રાપ્તિ અર્થે ૨૧; અંતરાય કર્મના ક્ષય માટે - ૨૩; જ્ઞાનાવરણ તોડવા - ૨૪; અજ્ઞાનપરિષદ જીતવા - ૨૬; દર્શનાવરણનું અલ્પત્વ કરવા - ૨૮; સતત સત્સંગ મેળવવા - ૨૯; ક્ષાયિક સમકિત માટે - ૩૦; છટ્ટા ગુણસ્થાને જવા - ૩૧; સાતમા ગુણસ્થાન માટે - ૩૩; શ્રેણિની તૈયારી કરવા - ૩૫; પૂર્ણશુદ્ધિના પુરુષાર્થમાં નિર્વિઘ્નતા માટે - ૩૬; સંસારી અશાતા પરમાર્થમાં વિઘ્નરૂપ ન થાય તે માટે - ૩૮.

પ્રાર્થનાના નમૂનાઓ (વ્યવહારિક) : કુટુંબ ક્લેશ ટાળવા માટે ૪૧; દ્રવ્યતંગી નિવારવા - ૪૫; દેહની અશાતાથી છૂટવા - ૪૬; વેર તથા અપયશ ક્ષીણ કરવા - ૪૮; લૌકિક પુણ્ય પરમાર્થ પુણ્યમાં ફેરવવા માટે - ૫૨; બાળકના ગર્ભકાળમાં માતાએ કરવા યોગ્ય પ્રાર્થના - ૫૪; બાળકના કલ્યાણાર્થે પ્રાર્થના - ૫૫; બાળકને પ્રભુભક્ત કરવા - ૫૭; બાળકની વ્યાપારાદિમાં ન્યાયનીતિ જાળવવા - ૬૦; ડોક્ટર તરીકે ૬૧; ઔષધના વ્યવસાયી માટે - ૬૨; ઇજનેર માટે - ૬૨; વકીલ માટે - ૬૩; શિક્ષક માટે - ૬૪; કૃષિકર માટે - ૬૪; ગૃહિણી માટે - ૬૫; વિવિધ ઉત્પાદકો માટે - ૬૬; નિવૃત્ત જીવનની સફળતા અર્થે - ૬૭; ભાવિનાં કષ્ટો ટાળવા - ૬૯; ભયસંજ્ઞાના નિવારણ અર્થે - ૭૦; કાલ્પનિક ભય ટાળવા - ૭૨; અન્યના દુઃખથી થતી પીડા ત્યાગવા - ૭૩; જીવને ધર્મારાધનમાં સ્થિર કરવા - ૭૫.

પ્રકરણ ૬: ક્ષમાપના

૭૭

ઝડપી કર્મનિર્જરા કરવા પશ્ચાત્તાપ ૭૭; ક્ષમાપનાના લાભ - ૭૮; ભાવિનાં કર્મ વર્તમાનમાં ખેરવવાં - ૭૯; કર્મનું રૂપાંતર - ૭૯; કર્મ પર ચડતું ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ અટકે - ૭૯; ઉદિત કર્મો સાથે સત્તાગત કર્મોની નિર્જરા - ૭૯; કર્મશ્રવ ઘટે - ૭૯; માન તૂટે - ૭૯; સ્વદોષદર્શન આવડે - ૮૦; મોક્ષ મેળવવા ક્ષમાપના કરવી જરૂરી - ૮૦; ક્ષમાપના એ પ્રતિક્રમણનું બીજું રૂપ - ૮૧; ‘મોક્ષમાળા’ માં લખાયેલી ક્ષમાપના - ૮૪.

પાન ક્રમાંક

ક્ષમાપનામાં આત્માનાં છ પદ ૮૫; પહેલું પદ ‘આત્મા છે’ - ૮૬; બીજું પદ ‘આત્મા નિત્ય છે’ - ૮૬; ત્રીજું પદ ‘આત્મા કર્તા છે’ - ૮૭; ચોથું પદ ‘આત્મા ભોક્તા છે’ - ૮૭; પાંચમું પદ ‘મોક્ષ છે’ - ૮૮; છઠું પદ ‘મોક્ષનો ઉપાય છે’ - ૮૮.

ક્ષમાપનામાં નવ તત્ત્વ ૧૧૨; જીવ - ૧૧૨; અજીવ - ૧૧૩; પાપ - ૧૧૩; પુણ્ય - ૧૧૪; આશ્રવ - ૧૧૫; સંવર - ૧૧૫; નિર્જરા - ૧૧૫; બંધ - ૧૧૬; મોક્ષ - ૧૧૭.

ક્ષમાપનામાં ચૌદ ગુણસ્થાન ૧૧૭; પહેલું મિથ્યાત્વ - ૧૧૮; બીજું સાસ્વાદન - ૧૨૦; ત્રીજું મિશ્ર - ૧૨૧; ચોથું અવિરતિ સમ્યક્દષ્ટિ - ૧૨૨; પાંચમું દેશવિરતિ સમ્યક્દષ્ટિ - ૧૨૫; છઠું સર્વવિરતિ સમ્યક્દષ્ટિ - ૧૨૬; સાતમું અપ્રમત્તસંયત - ૧૨૮; આઠમું અપૂર્વકરણ - ૧૩૧; નવમું અનિવૃત્તિ બાદર - ૧૩૩; દશમું સૂક્ષ્મ સંપરાય - ૧૩૪; અગ્યારમું ઉપશાંતમોહ - ૧૩૪; બારમું ક્ષીણમોહ - ૧૩૫; તેરમું સયોગી કેવળી - ૧૩૬; ચૌદમું અયોગી કેવળી - ૧૩૬; ક્ષમાપનામાં આ ગુણસ્થાનોનો આવિર્ભાવ - ૧૩૭.

ક્ષમાપનામાં છ આવશ્યક ૧૪૧; પ્રતિક્રમણ - ૧૪૧; સામાયિક - ૧૪૨; વંદન - ૧૪૩; લોગસ્સ - ૧૪૩; કાયોત્સર્ગ - ૧૪૪; ચૌવિહાર - ૧૪૪.

ક્ષમાપના કરવા માટે પ્રાર્થના ૧૪૬.

પ્રકરણ ૭: મંત્રસ્મરણ

૧૪૮

થતી ભૂલના કારણે આત્મશુદ્ધિમાં વિઘ્ન ૧૪૮; આત્મશુદ્ધિ કરવા સદ્ગુરુનું શરણ અનિવાર્ય - ૧૫૦; પ્રાર્થનાથી સંવર - ૧૫૧; ક્ષમાપનાથી સકામ નિર્જરા - ૧૫૨; મંત્રસ્મરણ એટલે શું ? - ૧૫૩;

મંત્રમાં આત્મગુણોનો સમાવેશ - ૧૫૩; મંત્ર કરવાથી ફાયદા - ૧૫૪; વિચારની હારમાળા અટકે - ૧૫૪; આત્મલીનતાની વૃદ્ધિ - ૧૫૪; કર્મક્ષયમાં વૃદ્ધિ - ૧૫૫; આશ્રવની અલ્પતા તથા સંવરની વૃદ્ધિ - ૧૫૫; સહજાનંદ પ્રગટે - ૧૫૬; સહજ આત્મવિકાસ - ૧૫૭.

મંત્રદાન તથા મંત્રગ્રહણ માટેની પાત્રતા ૧૫૮; સદ્ગુરુની અનિવાર્યતા - ૧૫૮; સદ્ગુરુનાં લક્ષણો - ૧૫૯; આત્મજ્ઞાન, જ્ઞાયકતા આદિ - ૧૬૦; મંત્રોનું વૈવિધ્ય તથા સફળતા - ૧૬૨; કૃપાળુદેવને સિદ્ધ થયેલ મંત્ર - ૧૬૪; મંત્રસિદ્ધિનું મહાત્મ્ય - ૧૬૫; જુદા જુદા આરાધકને થતી જુદા જુદા મંત્રોની સિદ્ધિ - ૧૬૭.

નમસ્કાર મહામંત્ર ૧૬૮; તેનો મહિમા - ૧૬૯; પહેલું અરિહંત પદ - ૧૭૦; શ્રી અરિહંતના બાર ગુણો - ૧૭૧; બીજું સિદ્ધ પદ - ૧૭૮; સિદ્ધના આઠ ગુણો - ૧૭૮; ત્રીજું આચાર્ય પદ - ૧૮૦; આચાર્યના છત્રીસ ગુણો - ૧૮૧; ચોથું ઉપાધ્યાય પદ - ૧૮૨; તેમના પચ્ચીસ ગુણો - ૧૮૨; પાંચમું સાધુસાધ્વીજીનું પદ - ૧૮૩; તેમના સત્તાવીશ ગુણો - ૧૮૩; મહામંત્રની ફલશ્રુતિ - ૧૮૫.

મંત્રસ્મરણ કરવાની વિધિ ૧૮૭; સફળતા માટે શ્રદ્ધા રાખવી - ૧૮૭; મંત્ર કરવા સ્થળ કાળ નિયત રાખવા - ૧૮૭; પ્રાર્થના, ક્ષમાપના તથા મંત્રસ્મરણથી થતી આત્મશુદ્ધિ - ૧૮૮; નિશ્ચયથી જ્ઞાન, દર્શન તથા ચારિત્રનું આરાધન તે જ મોક્ષમાર્ગ - ૧૮૯; પ્રાર્થનાથી દર્શનવિશુદ્ધિ - ૧૯૧; ક્ષમાપનાથી જ્ઞાનવિશુદ્ધિ - ૧૯૨; મંત્રસ્મરણથી ચારિત્રની ખીલવાણી - ૧૯૩; સમ્યક્દર્શન અને સમ્યક્જ્ઞાનમાં પ્રથમ સ્થાન કોનું ? - ૧૯૪.

પ્રકરણ ૮: આત્માનો અપૂર્વ સ્વભાવ ૧૯૭

ચરમાવર્તમાં સદ્ગુરુનો યોગ ૧૯૮; અપૂર્વ સ્વભાવ પ્રગટ કરવામાં સત્પુરુષનો સાથ - ૨૦૦; એ સાથ સમજવા માટે શ્રી. રા. વચનામૃત આંક ૮૭૫ ઉપયોગી - ૨૦૧; સત્પુરુષનો જીવ પર પડતો પ્રભાવ - ૨૦૧.

સત્પુરુષનાં વચનામૃત ૨૦૩; સત્પુરુષની મુદ્રાનો પ્રભાવ - ૨૦૪; સત્પુરુષના સમાગમની અસર - ૨૦૫.

સત્પુરુષ જીવનાં સુષુપ્ત ચેતનને જાગૃત કરે છે ૨૦૭; અસંજી અવસ્થામાં જીવ પર થતી સત્પુરુષની અસર - ૨૦૮; સંજીવણમાં સત્પુરુષથી જાગૃત થતું ચેતન - ૨૧૦; તે જાગૃતિ માણવા અનિત્યભાવના (૨૧૨), અશરણભાવના (૨૧૪), અને અશુચિભાવના (૨૧૭) નો આશ્રય કરવો.

સત્પુરુષ જીવની પડતી વૃત્તિને સ્થિર કરે છે ૨૨૧; તે માટે સંસારભાવના (૨૨૩) તથા અનિત્યભાવના (૨૨૩) નો ઉપકાર.

સત્પુરુષનાં વચનામૃત, મુદ્રા અને સમાગમની નિર્દોષતા ૨૨૯.

સત્પુરુષ જીવના અપૂર્વ સ્વભાવને પ્રેરે છે ૨૩૩; જીવના દશ પ્રાણ - ૨૩૫; જીવનાં લક્ષણો - ૨૩૫; સમતા - ૨૩૬; રમતા - ૨૩૭; ઉર્ધ્વતા - ૨૩૮; જ્ઞાયકતા - ૨૩૮; સુખભાસ - ૨૩૯; વેદકતા - ૨૪૦; ચૈતન્યપાણું - ૨૪૧; જગતનાં સુખોની ક્ષણિકતા - ૨૪૩; જીવની દેહાત્મબુદ્ધિ છોડાવવા બોધિદુર્લભ ભાવના - ૨૪૪; ધર્મદુર્લભ ભાવના - ૨૪૪; અપૂર્વ સ્વભાવ ખીલવવામાં પ્રાર્થના, ક્ષમાપના તથા મંત્રસ્મરણનો ફાળો - ૨૪૮.

સત્પુરુષથી આવતી સ્વરૂપની પ્રતીતિ ૨૫૦; આશ્રવભાવના - ૨૫૧; ચોથું ગુણસ્થાન એટલે સ્વરૂપ પ્રતીતિનું પહેલું પગથિયું - ૨૫૫; છઠા ગુણસ્થાનની સ્વરૂપ પ્રતીતિ - ૨૫૭.

અપ્રમત્ત સંયમ ૨૬૦; સંવરભાવના - ૨૬૧; નિર્જરાભાવના - ૨૬૩; પ્રત્યેક ગુણસ્થાને જીવને ધ્યાનમાં થતી નિર્જરા - ૨૬૫; સંવર તથા નિર્જરા ભાવનાના આરાધનથી ધ્યાનમાં થતી નિર્જરા - ૨૬૫; સંવર તથા નિર્જરા ભાવનાના આરાધનથી ધ્યાનની ઉત્કૃષ્ટતા - ૨૬૬; સાતમા ગુણસ્થાનની પ્રમાદરહિત સ્થિતિ - ૨૬૭.

સત્પુરુષ પૂર્ણા નિર્વિકલ્પ સ્વભાવનાં કારણભૂત ૨૭૦; નિર્વિકલ્પતા માટે એકત્વભાવના (૨૭૧) તથા લોકસ્વરૂપ ભાવના (૨૭૩) ની સહાય; કર્મક્ષયના ધ્યેયથી અને સ્વરૂપસિદ્ધિના ધ્યેયથી વિકસતા જીવનો તફાવત - ૨૭૮; શ્રેણિના અંતે પ્રગટતા ગુણો - ૨૮૦.

સત્પુરુષ અનંત અવ્યાબાધ સ્વરૂપમાં સ્થિતિ કરાવે છે ૨૮૫; કેવળી સમુદ્ઘાત - ૨૮૬; કેવળી સમુદ્ઘાત વખતે તેમના થકી થતો ઉપકાર - ૨૮૭; એકેન્દ્રિય જીવોનું પરોપકારીપણું - ૨૮૮; અસંજી જીવથી થતા ઉપકાર - ૨૮૦; અઘાતી કર્મના ક્ષયથી પ્રગટતા ગુણો - ૨૮૨; આયુકર્મના ક્ષયથી મળતી અક્ષયસ્થિતિ - ૨૮૨; નામકર્મના નાશથી આવતું અરૂપીપણું - ૨૮૩; ગોત્રકર્મના ક્ષયથી જાગતું અગુરુલઘુપણું - ૨૮૪; વેદનીય જવાથી અવ્યાબાધ સુખની પ્રાપ્તિ - ૨૮૫.

પરમ ઉપકારી સત્પુરુષ ત્રિકાળ વર્તો ૨૮૬; સાગરમાં બિંદુ અને બિંદુમાં સાગર - ૨૮૭.

પ્રકરણ ૯: આત્માનો અપૂર્વ સ્વભાવ પ્રગટ કરવામાં શ્રી પંચપરમેષ્ઠિ ભગવંતનો સાથ.....

૩૦૧

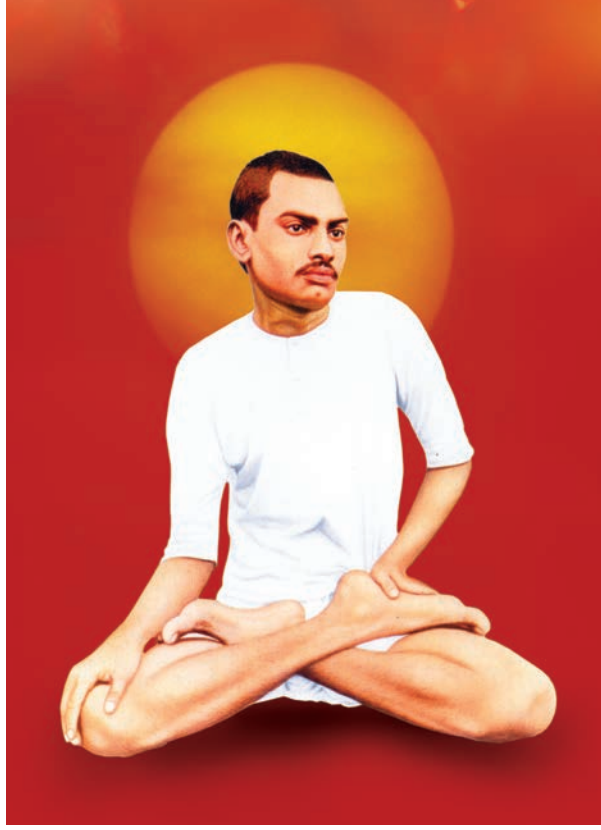
સત્પુરુષનું કર્તવ્ય ૩૦૨; રુચકપ્રદેશ મેળવવાની પાત્રતા નિત્યનિગોદમાં જીવને કેવી રીતે આવે છે - ૩૦૫; ઈતર નિગોદમાં જીવનો વિકાસ - ૩૦૬; સંસારી જીવોની સંખ્યા - ૩૧૩; સંજીવ્યેન્દ્રિયની ચાર ગતિ - ૩૧૩; ચારે ગતિમાં

આત્મકલ્યાણની સુવિધાની માત્રા - ૩૧૫; સંજ્ઞાથી જીવને મળતી સ્વતંત્રતા - ૩૨૦; મનુષ્યત્વ, શ્રવણ, શ્રદ્ધા અને શ્રમની દુર્લભતા - ૩૨૧.

પંચપરમેષ્ટિ ભગવંતનું કાર્ય ૩૨૪; અરિહંતના બાર ગુણ - ૩૨૬; સિદ્ધપ્રભુના આઠ ગુણ - ૩૩૨; આચાર્યના ૩૬ ગુણ - ૩૩૩; ઉપાધ્યાયના ૨૫ ગુણ - ૩૩૫; સાધુસાધ્વીના ૨૭ ગુણો - ૩૩૫.

પરમેષ્ટિની સહાયથી થતો આત્મવિકાસ ૩૩૬; એકથી ચાર ગુણસ્થાન સુધીનો જીવનો વિકાસ - ૩૪૩; ગુરુની સમર્થતા દર્શાવતા ગુણો - ૩૪૭; પરમેષ્ટિ જીવોને કલ્યાણ સન્મુખ કરે છે - ૩૫૨; ક્ષયોપશમ સમકિતથી શરૂ થતો જીવનો સ્વતંત્ર પુરુષાર્થ - ૩૫૬; સમકિત થવાથી જીવના આત્મપ્રદેશોનું દેહ સાથેનું અનુસંધાન ઘટે છે - ૩૫૮; ગુરુની સમર્થતા તથા શિષ્યના પુરુષાર્થના સુમેળનું ફળ - ૩૬૪; પાંચમા અને છઠ્ઠા ગુણસ્થાને આંતરબાહ્ય શૈલી વચ્ચે જાગતો સંઘર્ષ - ૩૬૬; સાતમા ગુણસ્થાનનું આત્મવેદન - ૩૬૮; શ્રેણિમાં સત્પુરુષનો આશ્રય - ૩૬૯; આઠમાથી બારમા ગુણસ્થાન સુધીનો વિકાસ - ૩૭૨.

પરિશિષ્ટ ૧: પારિભાષિક શબ્દોનો કોષ	૩૮૧
પરિશિષ્ટ ૨: આરાધક માટે વિષયવાર સૂચિ	૪૦૫

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

અર્પણ

અનંત અનંત દુઃખથી ભરેલા તથા ભાવિના અનંતકાળ સુધી
ચાલનારા આ સંસારનો પાર પામી, શાશ્વત સિદ્ધભૂમિમાં સ્થિર થવા માટેનો
મહામાર્ગ પ્રકાશિત કરનાર શ્રી રાજપ્રભુને કોટિ કોટિ વંદન હો.
આ ગ્રંથનાં લખાણમાં અનેકવિધ સહાય કરી માર્ગનાં રહસ્યો સમજાવવામાં મદદ કરી,
ગ્રંથને સમૃદ્ધ તથા રોચક બનાવવાનો માર્ગ સમજાવી મહા ઉપકાર કરનાર
શ્રી રાજપ્રભુને સરળતા, વિનય, ભક્તિ તથા આજ્ઞાધીનપણું વધારવા અર્થે
આ ગ્રંથ ખૂબ આભારી બની અર્પણ કરું છું.

ૐ

પ્રાકૃકથન

ઈ. સ. ૧૯૬૪-૬૫ માં મેં ‘શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર - એક અભ્યાસ’ એ નામે પી.એચ.ડી.ની ઉપાધિ મેળવવા મહાનિબંધ લખ્યો. તે લખવા પાછળનો મારો મૂળ હેતુ તેમનાં જીવન અને કવનનો યથાર્થ અભ્યાસ કરી મારું જીવન સુધારી સમૃદ્ધ કરવાનો હતો. આથી એ વર્ષો દરમ્યાન તેમનાં જીવન તથા સાહિત્યનો ઊંડો અભ્યાસ કરવાનું મેં આદર્યું. આ મહાનિબંધ લખવા માટે અભ્યાસ કરતાં કરતાં કેટલીએ મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવાનું આવતું હતું; વળી કરેલા અભ્યાસનું તારણ કાઢી તેના નીચોડરૂપ વ્યવસ્થિત લખાણ કરવું ઘણીવાર અતિ કઠિન પણ થઈ જતું હતું. આ કઠણાઈ તોડવા હું રાજપ્રભુ પાસે પુત્રીભાવે સહજપણે પ્રાર્થના કરતી. અને તેનાં ફળરૂપે લગભગ દરેક વખતે ન સમજાતાં વચનો સહજતાએ તેનાં ગૂઢાર્થ સાથે સમજાઈ જતાં, જે લખવું ફાવતું ન હોય તે તેમની કૃપાથી સહેજે વ્યવસ્થિત લખાઈ જતું અને તેથી મહાનિબંધ લખવામાં ઘણી સરળતા થઈ જતી અનુભવાતી. આવા અનુભવો વારંવાર થતા રહેતા હોવાથી મારાં મનમાં પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના અને ક્ષમાપના કરતા રહેવાનું મહત્ત્વ દઢ થતું ગયું; તે કરવાની રીત પણ મારા મનમાં ઘડાતી ગઈ, તેમજ તેનો અનેકવિધ લાભ પણ પ્રત્યક્ષ જોવા મળતો ગયો. થયેલા સર્વ અનુભવોમાં નીચે જણાવેલો અનુભવ ચોક્કસ વિશિષ્ટ પ્રકારનો હતો.

મારે સપ્ટેમ્બર ૧૯૬૫માં યુનિવર્સિટીને થીસીસ સોંપવાની હતી. એ વર્ષના માર્ચ મહિનામાં મેં જે સીનોપ્સીસ આપી હતી તેમાં મેં યુનિવર્સિટીને લખી જણાવ્યું હતું કે મારી થીસીસમાં ‘કૃપાળુદેવનો આત્મિક વિકાસ’ એ મારી અંગત શોધ છે, અને તે નોંધનીય છે. વાસ્તવિકતામાં આ પ્રકરણ વિશે મારી પાસે કોઈ નક્કર જાણકારી હતી નહિ. પરંતુ તેમણે તેમનાં જીવ દરમ્યાન જે વેગથી આત્માની શુદ્ધિ કરી હતી તેની જાણકારી લઈ, તેને માણી, મારા જીવનને એ પ્રકારનું ઘડવાની અદમ્ય ઈચ્છા પણ હતી. આ તાલાવેલીના કારણે મેં આ પ્રકરણની યોજના કરવા વિચાર્યું હતું. પણ તેનું

લખાણ કરવા જેમ જેમ વિચારતી ગઈ તેમ તેમ તેની ગંભીરતા, તેની ગહનતા અને કઠિનાઈ મને સમજાતાં ગયાં. આથી આનો ઉકેલ મેળવવા એ સમયના ઘણા વિદ્વાનોને મળી ચર્ચા કરી જોઈ, પણ મને એમના આત્મવિકાસની જાણકારી બાબત સંતોષ થતો નહોતો. પરિણામે પ્રાર્થના અને ક્ષમાપના પ્રભુ સમક્ષ થવાં લાગ્યાં, અને એવી સ્થિતિમાં દિવસો અને મહિનાઓ પસાર થવા લાગ્યા, પણ આ પ્રકરણ બાબત મારી કોઈ પ્રગતિ થતી મને અનુભવાતી ન હતી. અન્ય લખાણ થયા કરતું હતું, પણ મૂળ મુંઝવણનો કોઈ ઉકેલ મળતો ન હતો. આથી એક બાજુથી ચિંતા વધતી જતી હતી કે આ પ્રકરણ લખતાં નહિ આવડે તો શું થશે? એના વિના તો થીસીસ અધૂરી રહી જશે, તેને કેવી રીતે હું યુનિવર્સિટીમાં સોંપી શકીશ? અને બીજી બાજુ પૂર્વકાળના અનુભવથી પ્રભુ જ સંભાળી લેશે એ શ્રદ્ધાનું જોર વધતું જતું હોવાથી પ્રાર્થના અને ક્ષમાપના કરવાની માત્રા પણ વધતી જતી હતી. તેમ છતાં કોઈ ઉકેલ હાથવેંતમાં જણાતો ન હતો. આમ કરતાં કરતાં થીસીસ સોંપવા માટે એક મહિનો અને વીસેક દિવસ બાકી રહ્યા હતા. તેમાંથી મારે એક મહિનો થીસીસ ટાઈપ કરવા માટે અને પંદર દિવસ બાઈન્ડીંગ તથા ગોલ્ડ એમ્બોસીંગ કરવા માટે ફાળવવાના હતા. એટલે કે આ પ્રકરણ લખવા માટે મારી પાસે માત્ર ચાર પાંચ દિવસ જ બચ્યા હતા; જેમાં સમજણને નામે તો મોટું મીંડુ જ અનુભવાતું હતું. આ પરથી મારી માનસિક દુઃખદ સ્થિતિનો ખ્યાલ વાચકને આવ્યો હશે.

આવા સંજોગોમાં પ્રભુ પ્રતિની મારી પ્રાર્થના અને એકાગ્રતા વધી ગયાં. તેના લીધે મારા દિલમાંથી શ્રી રાજપ્રભુને વારંવાર લગભગ સતત પ્રાર્થના થવા લાગી કે, “હે પ્રભુ! મારા માટે આત્મવિકાસનું પ્રકરણ લખવું અત્યંત જરૂરી છે, તે વિના આ મહાનિબંધ અપૂર્ણ જણાશે અને ગણાશે, એટલું જ નહિ પણ તમારો આત્મવિકાસ જાણી મારી સુધરવાની તમન્ના પણ એમની એમ મુરઝાઈ જશે. માટે તમારે શરણે આવેલી દીકરીને કૃપા કરી સહાય કરો. અહીં તો મને કોઈ યથાર્થ સહાય કરી શકતું નથી. હું મારી બધી ભૂલોની ક્ષમા માગું છું. અને આ પ્રકરણ લખાવવા આપને હૃદયપૂર્વક વિનંતિ કરું છું. કૃપા કરી મારાં સર્વ વિઘ્નો દૂર કરો” ઇત્યાદિ. આ અને આવા શબ્દો દ્વારા મારાં મનમાં સતત પ્રાર્થના ચાલતી રહી, ક્યાંય જીવ લાગતો ન હતો, ખાવાપીવાનો પણ રસ

ઊડી ગયો હતો. એક માત્ર સતત પ્રાર્થના જ જુદા જુદા શબ્દો દ્વારા થયા કરતી હતી. આ દશામાં લગભગ ત્રણ દિવસ પસાર થઈ ગયા, અને તે રાતના નવેક વાગે પ્રાર્થના કરતાં કરતાં હું સૂઈ ગઈ, મન શાંત થઈ ગયું હતું. લગભગ અડધી રાતે મારી સામે મોટા લંબગોળ આકારનો તેજસ્વી પ્રકાશ આવ્યો, અને તેમાં મેં જીવંત કૃપાળુદેવનાં દર્શન કર્યાં. હું તેમને પગે લાગી. તેમણે મને પૂછ્યું કે, “શું મુશ્કેલી છે?” આત્મવિકાસનું પ્રકરણ લખવા બાબત મેં મારી કથા અને વ્યથા જણાવ્યાં. તેમણે મને કહ્યું, “મૂરખ છે! આટલું પણ સમજાતું નથી?” મેં મારી અજ્ઞાનતા કબૂલ કરી અને રહસ્ય સ્ફોટ કરવા વિનંતિ કરી. તેમણે મારી પાસે વચનામૃત માગ્યું અને મેં આપ્યું.

એ વચનામૃત ખોલી તેઓ વર્ષવાર અમુક અમુક વચનો સંભળાવી તેમાં સમાયેલા આત્મવિકાસના ભેદ ખોલતા ગયા. એ વચનો દ્વારા તેમનાં ભાવ, વાણી તથા વર્તનમાં વર્તતો ફેરફાર મને બતાવતા ગયા. અને તેમાં ક્યો વિકાસ રહેલો છે તે સમજાવતા ગયા. આમ આખા વચનામૃતના સહારે તેમનાં જીવનના ચારે તબક્કા મને સમજાવ્યા. છેવટે પૂરું થતા આશીર્વાદ આપી અંતર્ધ્યાન થઈ ગયા. મને ખૂબ આનંદ તથા સંતોષ થયો. લગભગ ત્રણેક કલાક આ વાર્તાલાપ ચાલ્યો હોય તેમ જણાયું. બધું સમજાયું હોય તેવી લાગણી થઈ. તે પછી હું પાછી સૂઈ ગઈ.

સવારે સાત વાગે ઊઠી, દૂધ પી, નાહીને લખવા બેઠી. જે જે જરૂરી પુસ્તકો લાગ્યા તે તે લઈ, પ્રભુને પ્રાર્થના કરી, તેમના ચિત્રપટ નીચે બેસીને લખવાનું શરૂ કર્યું. એકધારા વચનો લખાવાં લાગ્યાં. જાણે કોઈ લખાવતું ન હોય! એ ઉપરાંત જે જે અવતરણો જે જે ગ્રંથમાંથી લેવાનાં હતાં, તે તે સહજતાએ ક્રમવાર મળતાં ગયાં. લખવાનો વેગ એવો અદ્ભુત હતો કે મને ખૂબ જ આશ્ચર્ય થતું હતું. જમવા પણ ઊઠી નહિ અને બપોરે ચાર વાગે એક જ બેઠકે લખાણ પૂરું કર્યું. શ્રી પ્રભુનો ખૂબ ઉપકાર માની જમવા બેઠી. હું જમતી હતી ત્યાં મારા સર ડો. રમણભાઈ તપાસ કરવા આવ્યા કે મારી હાલત શી છે, મેં તેમને ખબર આપ્યા કે પ્રસ્તુત પ્રકરણ લખાઈ ગયું છે. તેઓ ખુશ થયા. અને એક અઠવાડિયામાં એ પ્રકરણ તપાસીને પાછું આપવાનો વાયદો કરી પોતાનાં ઘરે ગયા, દરમ્યાન મને થીસીસ ટાઈપ કરવાનું શરૂ કરવા જણાવ્યું.

બીજા દિવસથી થીસીસ ટાઈપ કરવાની શરૂઆત કરી. થીસીસ ટાઈપ કરતી હતી ત્યાં બપોરના સમયે તેઓ આવ્યા, ત્યારે મારી નવાઈનો પાર ન રહ્યો. કેમકે એક તો તેઓ કામમાં બહુ વ્યસ્ત હતા, અને બીજું દર વખતે થીસીસના કામ માટે હું તેમને મળવા અને માર્ગદર્શન લેવા કોલેજ પર જતી. આથી મેં તેમને આટલા જલદી આવવાનું પ્રયોજન પૂછ્યું. તેમણે મને જણાવ્યું કે તમે એક બેઠકે આ પ્રકરણ લખ્યું અને મેં એક જ બેઠકે આ પ્રકરણ તપાસ્યું. મેં રાત્રે આ પ્રકરણ ઉપર ઉપરથી જોઈ જવા વિચાર્યું હતું, પણ આખું પ્રકરણ રાત્રે એક વાગે પૂરું થયું તે પછી જ હું ઊઠી શક્યો. તે પછી હું સૂવા ગયો, અને મારે સવારે ચાર વાગે ઊઠી, એન. સી.સી ની પરેડ માટે જવાનું હતું, તેને બદલે સવારે સાડાત્રણે પૂરી સ્કૂર્તી સાથે ઊઠી ગયો, અને અત્યાર સુધીનું બધું જ કામ વિના વિઘ્ને સરળતાથી પૂરું થયું. આથી હું ખૂબ આશ્ચર્ય અનુભવું છું. તે જણાવવા આવ્યો છું. મે વળતું પૂછ્યું, “પણ સર, આ પ્રકરણમાં મારે ફેરફાર કેટલા કરવાના છે?” તેમણે જવાબ આપ્યો, “એક પણ શબ્દનો નહિ.” મને પ્રભુને કરેલી હૃદયપૂર્વકની પ્રાર્થનાનો બરાબર લાભ મળ્યો. મેં મનોમન પ્રભુનો ખૂબ ખૂબ ઉપકાર માન્યો અને વંદન કર્યા.

થીસીસ પૂરી કરી સમયસર યુનિવર્સિટીને સોંપી દીધી. થોડા સમય પછી મારી વાઈ વાઈ લેવાઈ. મારા રેફરી-પરીક્ષક હતા શ્રી દલસુખભાઈ માલવણિયા જેઓ જૈનશાસ્ત્રોના નિષ્ણાત ગણાતા હતા. તેમણે આખી થીસીસ માટે સારો રીપોર્ટ લખ્યો હતો, અને તેમાં આત્મવિકાસનાં પ્રકરણ માટે લખ્યું હતું કે “...પણ આ બધાને ટપી જાય તેવું કાર્ય તો લેખિકાએ સમગ્ર વાંગ્મયનો સૂક્ષ્મ અભ્યાસ કરીને શ્રીમદ્નો જે આધ્યાત્મિક જીવનવિકાસ આલેખ્યો છે, અને ભારતીય સંતોની પરંપરામાં શ્રીમદ્નાં જીવનની જે ઉચ્ચ ભૂમિકા હતી, તેને જે રીતે વ્યક્ત કરી છે તે છે. આખો નિબંધ ન હોત અને માત્ર શ્રીમદ્ના આ આધ્યાત્મિક જીવનનું તારણ લેખિકાએ જે રીતે સુસંવાદ રીતે, લખાણોમાંથી આધાર ટાંકીને કરી બતાવ્યું છે, તે જ માત્ર હોત તો તે પણ લેખિકાની સંશોધન શક્તિના પૂરાવા રૂપે બનત અને એટલા માત્રથી પણ તેમને પી.એચ.ડી. ની ઉપાધિને યોગ્ય ઠરાવત - એ પ્રકારનું સમર્થ રીતે આ પ્રકરણ લખાયું છે.” મારી હૃદયપૂર્વકની પ્રાર્થનાનું ફળ અનુભવાતાં પ્રાર્થનાની મહત્તા હૃદયસ્થ બની.

આમ જ્યાં અને જ્યારે મુશ્કેલી લાગે ત્યાં અને ત્યારે હું પ્રાર્થના કરતી રહેતી હતી, અને તેનાં ફળ પણ માણતી હતી. એ વખતે રસોઈ બનાવતી વખતે જે એકેન્દ્રિય જીવોની મારાથી હિંસા થતી હતી, તેનું મને ખૂબ દુઃખ અનુભવાતું હતું. તેનાથી બચવા તે બધા જીવોની હું ક્ષમા માંગતી, અને તેઓનું ખૂબ કલ્યાણ થાય તે માટે પ્રભુને પ્રાર્થના કરતી હતી. સાથે સાથે મારી બનાવેલી રસોઈ જે જીવો જમે તેમને ખૂબ શાંતિ મળે, સન્માર્ગ મળે, સ્થૂળતા ન આવે, તંદુરસ્તી વધે, સહુના શુભ ભાવ વધતા જાય એવા એવા વિવિધ પ્રકારના ભાવો સહજતાએ કરતી હતી. આમ કરતાં કરતાં થોડા વખત પછી મને ખ્યાલ આવ્યો કે આ પ્રકારની પ્રાર્થના કરવાથી મારા જીવનસાથી શ્રી રજની મહેતાની કેટલીક એલર્જી નીકળી ગઈ હતી. ઉદા. વાટેલી રાઈ કે રાઈના કુરિયા ખાવાથી તેમની આંખ લાલ થઈ જતી, મગ કે મગની દાળની વસ્તુ સાંજે ભોજનમાં લેવાથી ખૂબ પિત્ત થતું, આંબલીની ચટણી ખાવાથી એસીડીટી થતી વગેરે તકલીફો દૂર થઈ ગઈ હતી. વળી, મારે ત્યાં આવી જમનારને રસોઈનો સ્વાદ અનુકૂળ લાગતો, એ ખાવાથી એમને ખોરાક નડતો નહિ એવું પણ અનુભવાયું. આવા આવા અનુભવોને લીધે પ્રાર્થનાનું બળવાનપણું અને મહત્તા મને ઊંડાણથી સમજાયાં. પરિણામે બધા આ વિશે જાણે તો સારું એવી ભાવના થઈ, અને પ્રભુ તરફથી લખવા માટે પ્રેરણા મળી. સાથે સાથે જીવનમાં કરેલી અને કરાતી ભૂલોની ક્ષમા માંગતા રહેવાથી જે રીતે કર્મક્ષય થતો અનુભવાયો તે પરથી ક્ષમાપના કરવાનાં રહસ્યો પણ ઉકેલાયાં. તે ઉપરાંત સામાન્ય પ્રસંગોમાં પણ જીવ સહેલાઈથી વિભાવમાં ચાલ્યો જાય છે, તેનાથી બચવા મંત્રસ્મરણ કેટલું ઉપકારી થાય છે તેનો અંદાજ જેમ જેમ આવતો ગયો તેમ તેમ આ ત્રણેના સુમેળથી વર્તતો ઉપકાર પ્રત્યક્ષ થયો. અને તે સુમેળથી આત્માનો અપૂર્વ સ્વભાવ કેવી રીતે પ્રગટ થતો જાય છે તેની સમજાણ પણ ક્રમે ક્રમે મળતી ગઈ. તેના અનુસંધાનમાં આત્માનો મૂળ સ્વભાવ પ્રગટ કરવા માટે શ્રી સત્પુરુષ કેવી ઉત્તમ સહાય કરે છે. તેની જાણકારી પણ વધતી ગઈ. પરિણામે શ્રી સત્પુરુષ માટે મારા હૃદયમાં ખૂબ ઊંડાણપૂર્વકનો અહોભાવ જમા થતો ગયો. અને આ અહોભાવને શ્રીમદ્ રાજચંદ્રના પત્રાંક ૮૭૫નો સથવારો મળવાથી, તેનો આધાર લઈ સત્પુરુષના ઉપકારથી આત્માના અપૂર્વ સ્વભાવનાં લક્ષણો કેવી રીતે પ્રગટ થાય છે

તેનું ચિત્રણ ‘આત્માનો અપૂર્વ સ્વભાવ’ એ પ્રકરણમાં કરવા મેં શ્રી પ્રભુના સાથથી પ્રયત્ન કર્યો છે. આવો મહાન ઉપકાર કરનાર સત્પુરુષો મોટાભાગે પંચપરમેષ્ઠિ પદમાં સ્થાન પામ્યા હોય છે, અને તેમનો જીવનો વિકાસ કરાવવામાં જે અવર્ણનીય ફાળો છે, તેની નોંધ લેવાનો પુરુષાર્થ ‘આત્માનો અપૂર્વ સ્વભાવ પ્રગટ કરવામાં શ્રી પંચપરમેષ્ઠિ ભગવંતનો સાથ’ નામના નવમા પ્રકરણમાં કર્યો છે.

અહીં એ નોંધનીય બાબત છે કે પહેલાં ત્રણ પ્રકરણો ‘અપૂર્વ આરાધન’ નામના લઘુગ્રંથમાં ઈ.સ.૧૯૮૮માં પ્રકાશિત થયેલાં છે, જેને વાચકગણ તરફથી ખૂબ સુંદર આવકાર મળ્યો હતો. એ ત્રણ પ્રકરણને અમુક ફેરફાર સાથે ‘શ્રી કેવળી પ્રભુનો સાથ-ભાગ ૨’ માં સમાવ્યા છે. આ ત્રણે પ્રકરણની રચના પછી જે વિશેષતા પ્રભુની કૃપાથી સમજાઈ તેને આઠમા અને નવમા પ્રકરણમાં પ્રગટ કરી આ બીજા વિભાગની રચના પૂરી કરી છે.

આ પ્રકારે શ્રી પ્રભુકૃપાથી અને તેમનાં માર્ગદર્શનથી આ ગ્રંથની ગૂંથણી થતી આવે છે. આશા છે કે આત્માની સિદ્ધિ કરવા માટે તે વાચકને ઉપયોગી જણાશે. આ પછીના એટલે કે ‘શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ-ભાગ ૩’ માં શ્રી પંચપરમેષ્ઠિ ભગવંતોમાં સર્વોચ્ચ કે ઉત્કૃષ્ટ સ્થાને બિરાજતા શ્રી અરિહંત ભગવાનનો મહિમા ગાવા ઇચ્છ્યું છે. તેના જ અનુસંધાનમાં શ્રી અરિહંત પ્રભુએ પ્રરૂપેલો અને અન્ય પરમેષ્ઠિએ પોષેલો ધર્મ કેવો સનાતન અને મંગલમય છે, તેની આછી રૂપરેખા વર્ણવી, શ્રીમદ્ રાજચંદ્રના જીવનમાં આ ધર્મનું મંગલપણું કેવી ઉત્કૃષ્ટતાથી વણાયેલું હતું, તેનો પરિચય કરવા અને કરાવવાની અભિલાષા રાખી છે. અને ત્રીજા વિભાગના અંતિમ પ્રકરણમાં, ધર્મનો મૂળ પાયો ગુરુની આજ્ઞાએ ચાલવું એ છે, માટે સદ્ગુરુ પ્રતિ પ્રેમ, શ્રદ્ધા તથા અર્પણતા કેળવવાં, એટલું જ નહિ પણ તેમની આજ્ઞાનુસાર જીવન જીવવાથી આત્માની શુદ્ધિ ઘણી ત્વરાથી થાય છે તેની સમજણ લેવા પુરુષાર્થ કર્યો છે. આત્મશુદ્ધિની સિદ્ધિ કરનાર જ માર્ગદર્શક હોય તો અન્ય જીવની કાર્યસિદ્ધિ ત્વરાથી થાય એ સ્વાભાવિક છે. આમ ‘આજ્ઞાએ ધમ્મો, આજ્ઞાએ તવો’ એ સૂત્રની સાર્થકતા આ ત્રીજા વિભાગના અંતિમ પ્રકરણમાં સ્પષ્ટ કરવા વિચાર્યું છે, આ

રીતે પ્રત્યેક વિભાગના પ્રકરણોની સુસંગતતા જળવાઈ રહે એ પ્રભુકૃપાથી લક્ષિત રાખ્યું છે.

અત્યાર સુધીના સર્વ લખાણમાં શ્રી કૃપાળુદેવનો સાથ તો અનન્ય અને અવર્ણનીય જ છે. અને હજુ પણ ભાવિના લખાણ માટે તેઓ એવો જ સાથ આપતા રહે તેવી હૃદયપૂર્વકની પ્રાર્થના તેમને કરું છે. તે ઉપરાંત આ સર્વ લખાણમાં મને મારા પૂ. માતાપિતા, તથા જીવનસાથીનો પરોક્ષ સાથ મળતો રહ્યો છે, એટલું નહિ પણ વિવિધ પ્રકારે મને પુત્રસમ નેહલ વોરા, પુત્ર પ્રકાશ તથા પુત્રીતુલ્ય અમીના સથવારા સાથે ભા. અજીતભાઈ, નલીનીબેન, કિશોરભાઈ તથા રેણુબેન અને અન્ય અંગત વ્યક્તિઓ તરફથી ઘણો સાથ મળતો રહ્યો છે. સાથે સાથે આ અંથના કંપોઝીંગ આદિમાં મારી ભાણેજ અમી ઠાકોર અને અનુરાગ ઠાકોરનો ફાળો પણ અમૂલ્ય જાણું છું. વળી, આ અંથના સુંદર છપાઈકામ તથા બાઈન્ડીંગનું ખાસ ધ્યાન રાખનાર મારા સ્વજન શ્રી અરુણભાઈ મહેતા તથા સુધાબહેન મહેતાનો પણ એવો જ ઉપકારી ફાળો અનુભવું છું. આ ઉપરાંત આર્થિક યોગદાન આપનાર સહુ આત્મીય જનો કેમ ભૂલાય ? આ અંથનાં પ્રકાશન માટે વિવિધ પ્રકારે સહાય કરનાર સહુ આપ્ત જનોને શ્રી પ્રભુ પરમ કૃપા કરી આત્માની શુદ્ધિ કરાવે એ જ પ્રાર્થના છે.

આ ભાગમાં પણ વાચકને પુનરુક્તિદોષ જણાયા વિના રહેશે નહિ. પરંતુ સિધ્ધાંતોની ઉચિતતા સમજાવવા તથા જાળવવા પુનરુક્તિદોષ વહોરીને પણ માર્ગની સ્પષ્ટતા કરવા પુરુષાર્થ કર્યો છે, તો વાચક ગણ તેની ઉદાર દિલે ક્ષમા આપશે એવી આશા રાખું છું. અને આ અંથનો યથાર્થ ઉપયોગ કરવા વિનંતિ કરું છું.

ૐ શાંતિ.

મુંબઈ

તા. ૧૩.૩.૨૦૦૮, ગુરુવાર

ફાગણ સુદ ૬, ૨૦૬૪.

એજ મોક્ષાભિલાષી

સરયુ રજની મહેતા.

